

הוא מחזיק עצמו לנביא ושואף לכבוד. הוא רוצה לשחק חסיד גדול.  
עניוהו היא מלאכותיה. מגנס סרב לנסוע לויצמן מחוץ פחד שמא ויצמן  
יוכיח לו את שגיונו. הוא רוצה לעשות מעשה. הדרך הכי טובה היא  
אולי לא להתחייב בעיני מגנס את המו"ם אלא להיפך, לבטל את ערכה  
ורצינותה. כי במדה שיאמרו לו שהסכנה גדולה בה במדה יתגבר בו היצר  
לעשות זאת.

פולבי הוא אימפריאליסט ורמאי ובלתי ישר. פוסר מעבר  
הירדן ספני שנחגלה שהוא פקיד לא לוילי. כשעזב משרתו נמצאו חשבונוהיו  
לא בסדר. כל משרד המושבות יודע זאת ואין אליו כל אסון.  
נעתי בחכניה פעולה ציונית. בהנהלה זו, אשר שוב, אין  
לעשות כלום. הוא רוצה להקים את "המכונה" אשר תעבד חכמה כזו. ועד  
קטנה של שלשה אך לא בהנהלה זו. הוא לא יסאר, כאשר כבר אמר לי, אך  
יארגן אינסטרומנט לעבוד חכניה.  
את"צ שבתי לת"א.

ת"ב בחשון  
8 בנובמבר  
יום ששי

את"צ בא אצלי מגנס עם ברל. הוא מ"ה שוב על פרטי  
פגישותיו עם פולבי ותנציב. לאחר פגישתי עם מגנס כתב פולבי מסצרים  
לפספילד. גם תנציב כתב למשרד המושבות לאחר שראה את כל ההצעות.  
ההצעות שהגיש פולבי, ולדבריו, בהסכמת הוה"פ הערבי, הן: סדור

. / .

סדינה. קונסטיטוציונלית פלשתינאית על בסיס רפובליקני. פרלמנט באיכות כל אזרחי הארץ לפי מספרם. הגירה חפשית, ביחוד של יהודים ושל ערבים, בתנאי שלא חזיק לאינטרסים של החושבים ושחחאים לכשרון תקליטה של הארץ. יסוד ממלה אחראית בפני הפרלמנט, לפי הרכב החושבים.

הסוכנות היהודית דואגת לענייני החושבים היהודים בארץ. לעדות הנוצריות והמוסלמיות יש הרשות ליטד סוכניות כאלה. הנציב המסונח מסעם חבר הלאומים יש לו זכות ויטו, בידו הצבא ושומר על ההתחייבויות בין הלאוסיות של אנגליה. הפרלמנט רשאי לערער נגד הויטו בפני חבר הלאומים. המשטרה מרכבה מחושבי הארץ לפי מספרם. כמו-כן המקידים. חוקה הארץ מבוקרת אחת לחמש שנים ע"י חבר הלאומים.

הנציב העיר על הצעות אלו: יסוד רפובליקני - והסלך האנגלי? ויטו - לא מספיק. אי-אפשר לעשות ויטו שחים עשרה שעות ביום. ממלה לאומית, משפלים אלה? יוקם רג'יב של שוחד וקורופציה. לפרלמנט הנציב מסכים. על היהודים אין לנציב דעה טובה. הם אמנם נבונים אולם לא ראה את מוסריותם...

מגנס סלגרף פעמים אחדות לורבורג. חאר לפניו את המצב הנורא בארץ. יש לו האפשרות לסלגרף לא על ידי מקידים ערבים ויהודים כי אם על ידי המקיד האנגלי הגבוה. יש לו עוד דרך אחת שלא גילת. הודיע לורבורג על כל ההצעות. לורבורג נדהם מחאור המצב. בקש אותי להתראות עם ויצמן. סלגרף לפני ימים אחדים גם לויצמן, עדיין לא קבל חשובה, אולם קבל מלונדון מהמשרד סלגרמה לבוא ללונדון. הוא סובר שסקר סלגרף ללונדון שיזמינוהו.

בין פגישה אחת לשניה נתן לי לקרוא מאמר שכתב לפני

8 שנים בג'ואיש קרוניקל נגד הצהרה בל פור. אנגליה חרטה אותנו, וההכרזה הגדולה תגרום רק לחקמת הערבים נגדנו מבלי שתתן לנו איזה דבר ממשי שהוא. אנו צריכים להסתפק בחופש עליה, חופש החיטה וחופש התפתחות חרבותיה. המאמר כחוב בכוח ובהבנה רבה ומעסיקה. מאמר זה הראשי שעמדנו של מגנס עכשיו אינה רק פרי המאורעות והפחד שנפל עליו בגלל הסכנה האיומה המרחפת על הישוב.

בוכחנו הוכחנו למגנס שלשה דברים. שגם הצעתנו עומדת בניגוד לפרינציפ של "הגדרה עצמית" במובנה השבלוני. אם לערבים יש זכות מלאה של שטון בארץ - אין יסוד לויטו ולהתערבות מי שהוא. ואם הוא מציע איזו הגבלה שהיא סימן שהוא מכיר שקיימים פה הנאים סיוחדים השוללים זכות השלטון המלאה. מדינה ערבית בא"י עושה לא רק את הגשמה הציונות המדינית לבלתי אפשרית אלא עוקרת ביסודה גם את הציונות הרוחנית. במדינה ערבית לא יתפתח טפוס חברתי חד בוחי ונאור. לא רק העליה וההתיישבות וחופש התרבות הלאומית עומדים בסכנת, אלא כל כבושיה של חנוכה הפועלים יהיו לאל. האשה, העובד ידוכאו לא פחות מאשר כל ספעל ציוני לאומי. שלטון זה יביא גם לעם הערבי דכוי, עבדות, נצול ובערות. לא יהיה לנו אפילו במחון החיים בארץ זו, כאשר אין לנו בחימן. באופן היוחר טוב ניהפך פה ל"יהודי חסות". הנמוקים האלה, שלא יכל היה לסתור, לא הניאונו מדעתי על הכרח בפרלמנט ובמשלה לאומית. הצעתי אז לפניו את חכניתי לפחרון שאלת השלטון בארץ והזמנתי לשיחה שנערכה למחר בבוקר בשאלה זו. חכניתי זו עשתה עליו רושם והבטיח לבוא לשיחה.